

O mie și una de nopți

FAMILIA REGALĂ
A ROMÂNIEI

VĂ RECOMANDĂ

CĂRȚILE
COPILĂRIEI

Repovestire după
basmelor arabe

CUPRINS

PROLOG

Povestea regelui Șahriar
și a Șeherezadei 7

CAPITOLUL 1

Povestea neguțătorului și a soției sale 12

CAPITOLUL 2

Povestea pescarului și a efruitului 27

CAPITOLUL 3

Povestea hamalului 40

CAPITOLUL 4

Povestea celui dintâi derviș 62

CAPITOLUL 5

Povestea celui de-al doilea derviș 70

CAPITOLUL 6

Povestea celui de-al treilea derviș 89

CAPITOLUL 7

Povestea lui Sinbad Marinarul
și a lui Sinbad Hamalul 100

CAPITOLUL 8

Povestea lui Aladin 128

CAPITOLUL 9

Povestea lui Ali Baba și a celor
patruzeci de hoți 145

Epilog 152

Tu ce părere ai?

Întrebări pentru discuții 153

Notă către părinți și educatori

de Arthur Pober, doctor în educație 157

CAPITOLUL 1

Povestea neguțătorului și a soției sale

PRIMA NOAPTE

Se spune, o preafericitule și înțeleptule sultan, că pe vremuri era un neguțător bogat care plănuia să meargă în vizită într-o altă țară. Și-a umplut traista cu pâine și curmale și s-a urcat pe cal. A mers multe nopți, doar sub grija lui Allah, până când a ajuns la destinație. După ce și-a isprăvit vizita, s-a întors acasă. A călătorit vreme de trei zile, iar în cea de-a patra a dat peste o livadă și a intrat să se adăpostească de soare la umbra pomilor. S-a oprit lângă un râu, la umbra unui nuc, a scos mai multe pâinici și un pumn de curmale și a început să mănânce, aruncând sâmburii de curmale în stânga și-n

dreapta, până când s-a săturat. Apoi s-a ridicat și și-a făcut rugăciunile.

Nici n-a isprăvit bine, că s-a pomenit alături de un efit bătrân care ținea o sabie în mână și avea picioarele pe pământ și capul în nori. Efitul a strigat:

– Ridică-te ca să te omor cu sabia asta, așa cum și tu l-ai omorât pe fiul meu.

– În numele lui Allah, nu ți-am ucis eu fiul, a spus neguțatorul înfricoșat. Cum se poate una ca asta?

Efitul i-a zis:

– Păi nu te-ai așezat tu la poalele unui copac, nu ai scos niscaiva curmale din traistă și n-ai aruncat în jur sâmburii?

– Ba da, așa am făcut, a răspuns neguțatorul.

– Chiar atunci când aruncai tu sâmburii, fiul meu s-a nimerit să treacă prin apropiere, a fost lovit și omorât de unul dintre ei, iar acum trebuie să te ucid și eu pe tine.

– Oh, stăpâne, ai milă și nu mă omorî! a spus neguțatorul.

– În numele lui Allah, trebuie să-ți curm viața, pentru că și tu ai luat-o pe cea a fiului meu, a răspuns efritul.

– Dacă într-adevăr l-am omorât, am făcut-o din greșeală. Iartă-mă, rogu-te, a spus neguțătorul.

– Trebuie să teucid, a răspuns efritul și l-a aruncat pe neguțător la pământ.

Neguțătorul a început să plângă de grija nevestei și a copiilor lui. Efritul și-a ridicat sabia în timp ce neguțătorul, cu fața scaldată în lacrimi, a zis:

– Nu există putere pe lume în afară de cea care vine de la Allah cel Atotputernic.

Dar când Șeherezada a ajuns cu povestea în acest moment, au început să se arate zorii, așa că a tăcut, sfioasă, lăsându-l pe sultanul Șahriar să se perpelească de curiozitate, nerăbdător să afle sfârșitul poveștii. Doniazada i-a spus surorii ei:

– Vai, surioară, ce poveste ciudată și încântătoare!

– Nici nu se compară cu ceea ce voi povesti mâine-noapte, asta dacă sultanul îmi va cruța viața și mă va mai lăsa să trăiesc. Va fi chiar mai captivantă povestea și mai plină de miez.

Sultanul s-a gândit: „Îi cruț viața până când o să aud și restul poveștii. Apoi, a doua zi, o voi trimite la moarte.”

A DOUA NOAPTE

Sultanul Șahriar a fost prins cu treburi toată ziua, iar pe seară s-a întors acasă la Șeherezada. Apoi Doniazada i-a spus surorii sale:

– Te rog, surioară, dacă nu-ți este prea somn, istorisește-ne una dintre poveștile tale încântătoare.

– Să fie sfârșitul poveștii cu neguțătorul și efritul, a adăugat sultanul.

– Cu cea mai mare plăcere, multiubite și fericitule Sultan, a răspuns Șeherezada.

Se spune, o înțeleptule și preafericitele Sultan, că atunci când efritul a ridicat sabia, neguțătorul s-a rugat de el:

– Te rog, îngăduie-mi să-mi iau rămas-bun de la familie, de la nevasta și copiii mei, înainte să mă ucizi.

– Juri în fața lui Allah că, dacă-ți dau drumul, te vei întoarce într-un an, de acum înainte? a întrebat efritul.

– Da, jur în fața lui Allah, a răspuns neguțătorul.

După ce neguțătorul s-a jurat astfel, efritul l-a lăsat să plece, iar el s-a urcat pe cal și și-a văzut de drum. În cele din urmă, a ajuns acasă, la soția și copiii lui. Când i-a văzut, a început să verse lacrimi amare. Atunci, soția sa l-a întrebat:

– Bărbate, ce-i cu tine? De ce ești trist când noi ne bucurăm că te-ai întors?

– Cum aș putea să nu fiu trist când mai am doar un an de trăit? i-a răspuns el.

După care, i-a povestit de-a fir a păr întâmplarea cu efritul.

După ce-au aflat povestea lui, toți membrii familiei sale au izbucnit în lacrimi. Toți copiii s-au strâns în jurul tatălui lor și aceea a fost o zi tare tristă. Neguțătorul și-a petrecut astfel tot restul anului. Apoi, și-a spus rugăciunile și și-a luat rămas-bun de la familie. Fiii i s-au prins de gât, fetele vărsau lacrimi amare, iar soția lui plângea în hohote.

– Copii, asta e voia lui Allah, le-a spus el.

După care s-a urcat pe cal și s-a îndreptat spre livadă.